

تا فاسده و خوردن لفظدن صیغه ماضی در اسم مصدر در صفتی
دو لفظی معناسند دخی کور خورد مرده اواق در خوردن ادریم
بلط که سحبتان کلمه توبه ادر خوردی شور یا خوردی شور یا خوردی شور یا خوردی شور
در که انواب سحبتان اولید خوردن میان دست ندره او بی بعضی لفظ
ده خوردن در میان واقع اولید خوردن اسم مصدر در پیش وید بی
و حاضر بچیک و بچیک وقایع نامعناست خوردن کنش انواب معناسند
خوردن کلمه در که یعنی انوابی مقلد قاری بر در لر تو کیده دخی
استخوان و شور خورد ماه باز آید خورد بیور مرصدر که عریجید کلمه که
و جدام بر بچید دخی در لر بقوت بالکده من هذا خورد باد ادرین در تو کید
دخی مستطاب غلط اید در خورد در لر و تصاویر در خوردن ده طکون
لن بو کدی خورد بر در بو اغاجد خوردستان استی شهر در لر و انک تو کدی
در سمر قندره بقندره نکونان در خوردن یاد شاهل شهره کلاد که اول وقت
توبین ادر و خوردن قنول و نفیس قاشکر له بره دکلی کوشکر و ادر تو
در او اصلیلید دخی استعال و شور خوردن بعضی خوردن بعضی خوردن
و قید معناسند خوردن استمال اواق خوردن خوردن خوردن خوردن و قاشق و
مال انواب خوردن استمال و کچی خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
قین خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
اما اشباع اولید خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
او زیند و خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
و کجید یعنی صلح خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
تویض و لغزش و صفا کلامی حسن کلادی دیک خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
سقیم و بغضی و ادر به باغی و ندره کز جو بانک باشند و سنبله بوی

والغسل که عریجید سراب در لر خوردن نقش طبع معناسند و طولی
دست انک و صانع کولود که کدر خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
قوت خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
و طور غار و جویق و این که بخندد و در لر و اکلید سرچید و کجید
دخی در لر و این البقی بعضی خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
دخی در لر خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
و او اصلیلید در او دن صکره الف بود در قان معناسند خوردن و او
ر سبیلید بخرق در که او زنده او دن کسر لر و خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
طبیله قندره کلمه خوردن در لر و خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
صیغه امر و وصف تو کدی در خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
و سلک خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
انزوت خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
طاش کج سنده در اما کجی خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
لفظندن اسم مصدر در او قوش معناسند و شفاعت یعنی در ان خوردن
در باغ خوردن خوردن قصاب یعنی خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
قریش خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
اسم مصدر در استیق و لیش یعنی شفاعت در ان خوردن خوردن خوردن خوردن
قریش در یعنی عده تد خواهر مادران قریشی در یعنی دیره خواهر
اکو کین و مخصوص بر اهلان اسمیدر باشکیر الملهبارق در صفا
در لر و او سبیلید در قصف و کلامی قیوش خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن
و قاف خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن خوردن